

[Socialministeren]

rende fortolkningen af begrebet social indikation specielt i relation til enlige forsørgere. Når hr. Torben Lund supplerende spørger, om denne vejledning betyder en udvidelse af personkredsen, vil jeg gøre det klart, at det drejer sig om en præcisering af gældende regler.

Når der bliver spurgt, om der er tale om en udvidelse af hjælpemulighederne, vil jeg sige nej, for det er naturligvis fortsat inden for de bestemmelser, som er gældende i den eksisterende bistandslov, inden for hvilken jeg naturligvis må operere.

Erik B. Smith (S):

Når ministeren oplyser, at det sker på det eksisterende lovgrundlag, er det naturligvis ikke overraskende. Men så må man stille ministeren det spørgsmål: hvordan sikrer man, at den højeste ankeinstans vil rette sig efter de retningslinjer, der nu foreligger. Vi har set nogle eksempler, der går helt tilbage til 1977, udsendt gennem det såkaldte Sociale Meddelelser som retningslinjer til kommunerne, hvorefter man opererer faktisk med både et medicinsk og et socialt kriterium for opnåelse af hjælpen. Spørgsmålet er, om ministeren vil overveje at tilvejebringe et bedre lovgrundlag end det eksisterende for at få de persongrupper med, som man ønsker inddraget i § 42-hjælpen.

Hvis jeg må have lov til at stille et supplerende spørgsmål til, vil jeg gerne bede ministeren om at bekræfte, at man med dette cirkulære ingenlunde tilstræber at køre praksis tilbage til det, som mødrehjælpen i sin tid forestod.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Det spørgsmål, som hr. Erik B. Smith nu rejser, er jo ikke nyt for mig, og hr. Erik B. Smith ved godt, at jeg ikke kan diktere den sociale ankestyrelse noget som helst. Således er reglerne – jeg havde nær sagt gud ske lov – ikke. Det er en uafhængig ankeinstans, vi har, men når vi ser på, hvad der er sket i den sociale ankestyrelse i forbindelse med forskellige sagsafgørelser, er der intet, der bekræfter formodningen om, at ankestyrelsen skulle have en mere restriktiv holdning til disse ting, end den vejledning, vi har udsendt, giver udtryk for. Man kan måske finde en enkelt sagsafgørelse frem, som man vil

opfatte som værende i strid med vejledningen, men hvor der kan være mange andre momenter at tage hensyn til, og hvor det naturligvis alene er afgørelsen i den enkelte sag, der spiller en rolle, og ikke det principielle.

Jeg kan også bekræfte over for hr. Erik B. Smith, at der ikke er tilsigtet nogen tilbagevenden til de tidligere mødrehjælpsregler; det er naturligvis inden for bistandslovens regler, og jeg må gentage, at det er en præcisering. Så vil jeg godt føje til, at jeg er meget glad for den store interesse, som socialdemokratiske medlemmer viser denne sag. Hr. Torben Lund gav udtryk for i sit første spørgsmål, at man havde ventet lidt længe på vejledningen. Jeg bliver nødsaget til at gøre opmærksom på, at allerede den 21. oktober 1981 stillede fru Birthe Nielsen fra SF et spørgsmål til daværende socialminister Ritt Bjerregaard om den samme sag. Den daværende socialminister svarede, at hun ville følge udviklingen. Derefter blev sagen igen rejst den 3. februar 1982 af fru Lis Møller over for socialminister Bent Rold Andersen, som også sagde, at han ville følge udviklingen – uden at der skete noget. Jeg synes faktisk, man skulle glæde sig over, at der er sket noget, at der er udsendt en vejledning. Det, det nu drejer sig om, er derigennem at forsøge at få kommunerne til at leve op til det, der er bistandslovens egentlige hensigt.

Ritt Bjerregaard (S):

Der er selvfølgelig grund til at glæde sig, som ministeren siger, over, at der er udsendt en vejledning. Vi er selvfølgelig også nødt til at erkende, at der er nogle administrative hindringer for, hvad ministeren kan, men det er jo ikke anderledes, end at ungdomsarbejdsledigheden har været stigende i den periode, hvor ministeren har haft ansvaret. Vi ved jo også godt, at specielt ungdomsarbejdsledigheden for enlige kvinder er meget tyngende, og at det er umådelig svært at få dem i gang igen. Derfor vil jeg godt stille det supplerende spørgsmål til ministeren, hvilke politiske initiativer ministeren overvejer. Jeg beder altså ikke om svar på, hvilke administrative hindringer der er for, hvad ministeren kan gøre, men om nogle politiske tilkendegivelser om, hvad ministeren vil sætte ind med, hvis